

Lassan számoznunk kell a chartákat. Az első, a Nr.1-es, a Horn Gyula ittasságával és proletárjainak emlék-vasökleivel feldúsított volt a legnagyobb, a Lipótváros gazdag aczégyörgységében piknikké lohadó és a Hollán Ernő utcai Gyurcsány-Gyurcsánynés harmadik már egészen Aprócskára sikeredett. Ám, ha az SZDSZ főemberek által mindig szorgalmasan látogatott melegbűszkeség-tüntetések is chartás indítékúnak fogadjuk el, márpedig miért ne, amikor azok voltak kábítószerestül, akkor bizony már magasabb értékű számjegyeket kell írunk. Kétszámjegyű charta sor rondítja tehát beteg rendszerváltásunkat.

A magyarországi charta még nincs fenomenológiailag, azaz jelentésanalízis és fogalmilag meghatározva. Nehéz is, mert ha elfogadjuk, hogy „két magyar három párt”, akkor egy charta ügyvivő már maga is legalább háromféle mozgólódást szervez, és egy chartának annyi ügyvivője van, ahány bakancsa.

A legújabb charta, bohóc-charta lesz, legalábbis így van bejelentve. Még nem látjuk, hogy ez a bohóctüntetés kibővítése, magasabb szellemi régiókba emelése lesz-e az eddigi charták politikai laposságainak, egyhangú nemzetellenességének, hiszen minden jó bohóc filozófus. Még nem tudjuk, hogy jó bohócok állnak-e össze, leffegő tappancsaikkal, sipkájukkal, s hogy melyik mennyi hasfalrepszető ötletet, „van más” ráncigál elő bohóc nadrágjából, vagy pedig csak a Lukács–Marx- iskola bohócnak álcázott filozófusai bújnak elő és fetrengenek meg a saját fűrészporkban. A jelek arra mutatnak, hogy így lesz.

A bejelentés maga is bohóctréfa. Két szebb napokat is látott rendészeti szakszervezeti vezető és egyben két volt „sztrájkbizottsági tag” jelentette be 2011. június 16-ára ezt a bohóctüntetést, valószínűleg a Nagy Imre emlékműhöz, ahol mások tiszteletüket és kegyeletüket akarják –szokták – leróni a mártírrá lett kommunista miniszterelnök előtt. Ezelőtt ötvenhárom évvel kisebb atombomba erejű robbanás felhője sötétítette el az eget. Kivégezték Nagy Imrét és

Írta: Csurka István

2011. június 12. vasárnap, 11:08 - Módosítás: 2011. augusztus 23. kedd, 14:29

---

társait, pontot tettek Magyarország – Trianon utáni, de abból következő – harmadik kivégzésére. Ezt a napot 1989. június 16-a tette meg a magyar feltámadás napjának, amikor újratemette a mártírokat és ezzel sokak akarata ellenére megdöntöttnek nyilvánította a Kádár–Aczél-rendszert. Erre a napra bohóc-tüntetést szervezni kissé vaskos tréfa.

De hát a szervezők se kutyák. Egy sztrájkbizottság volt tagjai. Ezt mondják magukról, miután kiléptek a sztrájkbizottságból, ami nem hirdetett sztrájkot, csak megalakult. Néhány napig, talán egy hétig itt lebegett a fejünk felett egy rendvédelmiekből álló sztrájkbizottság, vagyis olyan emberek sztrájkbizottsága, akiknek a törvények szerint tilos sztrájkolni, tehát sztrájkbizottságot alkotniuk is tilos. Végeredményben azt sem tudjuk, hogy megalakult-e ez a sztrájkbizottság, amelynek ők most a kiérdemesült „volt tagjai”. Most ezt a címet használják. Lehetnének persze volt bárók is, de még volt elvtársak is, nekik azonban ez a karika kell. Az orrukba.

A bohóc-tüntetést még csak nem is eredeti írást: a nyugati chartásai évek óta bohócruhában viszik.

Ha minden megjegyzés nélkül sorba rakjuk a bejelentők által használt címeket, magától előtűnik egy charta kotyvalék. Szakszervezeti vezetőként jelentek meg a nyilvánosság előtt, de erről az egyik már bizonyosan lemondott. Megfenyegették a társadalmat és a kormányt, hogy ők és embereik akkora erővel bírnak, fegyverük is van, hogy, ha nem bírván magukkal, kivonulnak, itt kő kövön nem marad és a kormánynak nincs hátra más, csak visszavonulni, megadnia magát. Aztán egy tárgyalás után és nyilván némi dokumentumok szemük elé tétele után elpárologtak, megszelídültek, hogy most bohóc-szervezőként, valamint „volt sztrájkbizottsági tagként” bújjanak elő.

Számomra ez a legszebb. Magam már sok hülyeséget kitaláltam vígjátékírás közben, de a „sztrájkbizottság volt tagja” eposzi jelzőjéig még nem jutottam el. Ez fenséges, ez modern, ez maga a charta.

Igen, a charta, ugyanis árulkodó. A sztrájkbizottság volt tagjai elárulták magukat. Arról ugyanis, hogy voltak-e valaha tűzoltók, vagy magyar rendőrök, másztak-e létrára, mint azok, akiket állítólag képviselnek, irányították-e fecskendőiket a tűz fészkeire vagy csak másik fecskendővel

Írta: Csurka István

2011. június 12. vasárnap, 11:08 - Módosítás: 2011. augusztus 23. kedd, 14:29

---

játszadoztak az íróasztal fedezékében, jártak e foxi-maxira vagy fel voltak mentve belőle éppenséggel 1989. június 16-a eredményeként, kibuci kiképzésben részesültek-e, mint azok a rendvédelmiekek, akik most bíróság előtt állnak cigányellenes sztrájkbizottságuk miatt, nem vallottak. Csak ez az egy önéletrajzi adat áll rendelkezésre róluk: a sztrájkbizottság volt tagjai és most magánemberként szervezik a bohóctüntetést.

Számomra ez leleplező. Most már tudom, kik ők és honnan van a küldetésük. Ez maga a charta, az SZDSZ-es, horngyulás, apró-gyurcsány-klános, belvárosi, magyarellenes charta. Heller Ágnes legjobb magyar tanítványai állnak előttünk.

Nem biztos, hogy lesz bohóctüntetés, mert a mai charta már erőtlen és már tulajdonképpen csak száj-charta. Ettől azonban a veszélyessége még nagy. Ezek a figurák a sztrájkbizottságot sem gondolták komolyan, ezekre a mai föld alá szorult charta azt a feladatot róta, hogy beszéljenek. Valamilyen címen jelenjenek meg a képernyőn és szidják, ócsárolják, fenyegezzék a kétharmados rendszert és költsék rossz hírért mindennek, ami történik. A mai charta már nem vonul, hanem kihasználja a tájékoztatás törvénybe is foglalt becsületességét, amely szerint mindig helyt ad az ellenvéleménynek, mindig pontosan bemutatja a maroknyi és már gyakorlatilag figyelmen kívül hagyható ellenzéki véleményeket.

Gyurcsányok nem kell járniuk a bohócot

A helyzet magyarázata egyszerű. Eredetileg az egész SZDSZ – amely kétszer volt része, egyszer négy, aztán nyolc évig a nemzetellenes koalíciónak – sztrájkbizottság volt. A saját kormányaiban is sztrájkbizottságként működött. Ez egyébként fajtajellem. Mindig, mindenkor sztrájkbizottságként létezni. Ez eredményes formáció. 2011 éve egy Kajafás által vezetett sztrájkbizottság elérte Jézus keresztre feszítését. Nagy Imrét azért akasztották fel és azért lökték drótbá csavarva, arccal a földnek, mert kilépett a Rákosi-féle sztrájkbizottságból.

Kóka, Kis János, Heller Ágnes, Bauer Tamás volt sztrájkbizottsági tagok még mondhatnak és mondanak is rosszat, vádolót, rombolót a mi életünkről és kormányunkról, s a jobbik ezt még cifrázhatja, az LMP pedig szakasicsolhatja, annak már csökkentett a habzása. Új fiúk kellene, új, komoly sztrájkbizottság kell, rendvédelmi, fegyverek, szavahihetőség. Új szöveg. Nem az a feladatuk, hogy szervezzenek, hanem hogy beszéljenek.

Ez az új bolsevik taktika. A magyarság sok anyagi nehézséggel akadályozott kibontakozását,

Írta: Csurka István

2011. június 12. vasárnap, 11:08 - Módosítás: 2011. augusztus 23. kedd, 14:29

---

nyugalmát, életét új, még nem kopott arcú, ismeretlen emberek által úgy akadályozni, hogy szinte észre se vegye. A régi arcok hatástalanok, az ismeretlen arcra odafigyelünk. Amögött még nem dereng a régi, kifordított jellemarc, a hazugságözőn. A cél maradt a régi: megakadályozni a magyar feltámadást, a magyar kibontakozást. Most egy rendőr és egy tűzoltó fújja az SZDSZ klezmer trombitáját.

Két-három, vagy négy éve már, hogy a Jobbikot, Vonát és Morvai Krisztinát vették elő, hogy látszólag jobbszélről támadják, előbb a mindkétféle rendszert, most már csak a kétharmadost, holott proletárokból állt és áll ma is a Jobbik. Ezért most, lecsapva a tűzoltók és rendőrök kedvezményelvonás miatti elégedetlenségére, mint annak idején a cigánybűnözésre, a sok falut fenyegető borzalmas arányú tolvajlással támasztották alá szószólásaikat. A „sztrájbizottság volt tagja” címet csak egy képzett talmudista találhatta ki, s ilyen képzettségű egyén csak a volt SZDSZ kötelékében lappang.

A magyarság most kétarcú időket él. Anyagi, előrejutási, létfenntartási nehézségei valóban nagyok, mert minden el van lopva, minden el van zálogosítva, a semmiből kell pénzeket elővarázsolni. De ha valahol pótválasztás van, azt mind a kétharmad, a Fidesz nyeri. A nép morog, de látja a helyzetet. A politika sikerei nagyok, sokszor az egész világ elismeri őket, a másik része pedig acsarkodik ellene. Ha a magyarság az előtte álló nehéz, szűkös esztendőn átlábol, ha nem sikerül önmaga érdekei ellen hangolni ezekben a nehéz időkben, akkor itt a sztrájbizottságosdinak örökre befellegzett. Itt soha nem lesz többet MSZP–SZDSZ-koalíció, nem lesz megszállás és nem lesz Apró-Klein-Fittelina uszoda. Ezt ők jobban tudják, mint a nép, amely morog, de lát.

A sztrájbizottság számára csak ez létezik: még a megszilárdulás előtt, még most, lehetőleg azonnal aláásni, lélekben megingatni a rendet. Most. Azonnal.

A „sztrájbizottság volt tagjai” a bohóctüntetés szervezői tehát azért vannak, hogy mondják. Mondják a charta szöveget, mondják az aláásót, az elbizonytalanítót a balliberális bulvár slágerszövegeit, a Népszava, a Klub rádió maszlagjait, szítsák az elégedetlenséget és tegyenek úgy, mintha komolyan léteznének.

A charta mindig főállású, megbízott magyarellenesség volt. Mindig a demokráciáért állt ki, de az SZDSZ egyeduralmáért, egy törpe kisebbség korlátlan uralmáért hajtott. Most sem a létramászó tűzoltók jogaiért, hanem az SZDSZ-es Lipócia fennmaradásáért, egykori hegemoniájáért szervezik a bohócságot. Azt hiszem, túlságosan nem kell megijednünk.